

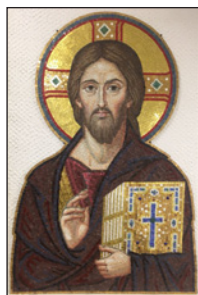
■ Αγίου Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου

Λόγος Ἑβδομος:

α΄. Ὅτι διὰ τὴν ὑπερβολικὴν ἀγάπην ὅπου ἔχει ὁ Θεὸς εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς πολλά, καὶ διάφορα περιστατικὰ*

Ο Θεὸς ὁ φιλόανθρωπος ἐσυγχώρησε νὰ περικυκλώσουν τὸν ἄνθρωπον, ἀφ’ οὗ ἐξέπεσεν ἀπὸ τὴν Χάριν Του, φόβοι πολλοί, καὶ διάφορα περιστατικά, καὶ θλίψεις, καὶ βάσανα.

Καὶ τὸν ἄφησε νὰ ἐνοχλῆται, καὶ νὰ ταράττεται ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, καὶ νὰ πολεμῆται ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτὸν του. **Ἡ** δὲ αἰτία ὅπου τὸ ἔκαμεν αὐτό, εἶναι θαυμαστή, καὶ γεμάτη ἀπὸ ἀγάπην, καὶ ἀγαθότητα...

Τοιουτοτρόπως ἔκαμε καὶ ὁ Θεὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον, διὰ νὰ μὴν εὐρίσκη ἀνάπαυσιν εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν, καὶ εἰς τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, (ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι ματαιότης) καὶ νὰ ἀναγκάζεται νὰ γυρίξῃ πάλιν πρὸς τὸν ἀγαθὸν Θεόν, καὶ Κύριον, καὶ δεσπότην, καὶ πατέρα καὶ προνοητὴν, καὶ κηδεμόνα, καὶ λυτρωτὴν, καὶ σωτῆρά του, καὶ νὰ εὐρίσκεται κοντὰ Του. **Ὡ**στε καὶ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος νὰ εὐρίσκη ἀνάπαυσιν, καὶ ὁ Θεός, καὶ Πατὴρ του νὰ ἀπολαμβάνῃ πάντοτε τὸν υἱόν Του, καὶ νὰ χαίρεται εἰς αὐτόν.

* * *

β΄. Καὶ ὅτι ἡ ἔνδεια εἶναι ἡ εὐεργεσία τοῦ Ἁγίου Θεοῦ*

Πρέπει λοιπὸν νὰ ιξεύρωμεν, ὅτι τὴν ἔνδειαν τὴν ἔδωκεν ὁ Θεὸς δικαίως εἰς ἡμᾶς διὰ τιμωρίαν προσωρινήν, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ τὴν ὑπομένωμεν με εὐχαριστίαν, διὰ νὰ σύρωμεν εἰς τὸν ἑαυτὸν μας με τοῦτο τὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ.

Ὅτι ἐκεῖνον ὅπου ἀγαπᾷ ὁ Κύριος τὸν παιδεύει, διὰ νὰ ταπεινωθῇ

μέ την παιίδευσιν ἐκείνην τῆς ἐνδεΐας, καὶ νὰ μακρύνῃ ἀπὸ τὴν ὑπερ-
ηφάνιαν. **Κ**αὶ μαστιγοῖ πάντα υἱόν, ὃν παραδέχεται, μὲ διαφόρους
ἄρρωστίας, καὶ θλίψεις, διὰ νὰ τὸν συμμαζώξῃ κοντὰ του, καὶ νὰ τὸν
ἔξη μαζῇ του. **Κ**αὶ διὰ τοὺς ἀγῶνας, καὶ πόνους ὅπου ὑπομένει μὲ
εὐχαριστίαν, νὰ τὸν στεφανώσῃ μὲ τὸν στέφανον τῆς ὑπομονῆς, καὶ
νὰ τὸν κάμῃ υἱόν του θετόν. **Δ**ιότι ἡ παράβασις τοῦ Ἀδὰμ δὲν ἀκολου-
θῆσεν ἀπὸ ἄλλο τίποτε, παρὰ μὲ τὸ νὰ εἶχεν ὅλα τὰ ἀγαθὰ μὲ πλουσι-
ότητα, καὶ χωρὶς κόπον.

Διὰ τοῦτο **κάθε ἓνας ὅπου σπουδάζει νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἐνδειαν**
(τὴν ὁποίαν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὴν ἀποφύγῃ τινὰς ποτέ) **φαίνεται**
πῶς ἐναντιώνεται εἰς τὸν Θεόν, καὶ τρόπον τινὰ ἀγωνίζεται νὰ χα-
λάσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Θεοῦ, ὅπου ἐπρόσταξε νὰ τρώγωμεν τὸ ψωμί
μας μὲ τὸν ἰδρώτα τοῦ προσώπου μας, ἕως ὅπου νὰ ἀποθάνωμεν.

Ἐπειδὴ λοιπὸν **εἰς τὴν παρούσαν ζωὴν ἐδόθη εἰς ὅλους τοὺς ἀν-
θρώπους ἡ ἐνδεια, ὥσάν μία πρόσκαιρος κόλασις φυσικῇ**, ἐκεῖνος
ὅπου ἀγωνίζεται νὰ τὴν ἀποφύγῃ θέλει καταντήσῃ εἰς τὴν αἰώνιον
κόλασιν· ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποφύγῃ τινὰς μὲ ἄλλον τρόπον τὴν
ἐνδειαν τῆς παρούσης ζωῆς, ἔξω μόνον μὲ ἀρπαγὰς, καὶ ἀδικίας, καὶ
πλεονεξίας.

(ἔπεται συνέχεια)

(*) Ἀγίου Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου, Μέρος Πρῶτον, Λόγος Ἑβδομος. • Ἐπι-
μέλ. ἡμετ.